

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z wniosku S. A.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E.
o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 10 kwietnia 2019 r.,
skargi kasacyjnej wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 21 grudnia 2017 r., sygn. akt III AUa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 21 grudnia 2017 r., III AUa [...] Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację S. A. (wnioskodawca) od wyroku Sądu Okręgowego w E. z 27 marca 2017 r., IV U [...], oddalającego odwołanie wnioskodawcy od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. (organ rentowy) z 16 grudnia 2015 r., odmawiającej wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego wniósł wnioskodawca, zaskarżając go w całości. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance jej oczywistej zasadności, której wnioskodawca upatruje w oparciu wyroku Sądu Apelacyjnego na całkowicie błędnej interpretacji przepisu art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych

(jednolity tekst: Dz.U. z 2015 r., poz. 1242 ze zm., dalej jako ustawa o ubezpieczeniu wypadkowym).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wnioskodawca podnosi, iż Sąd drugiej instancji orzekł wbrew utrwalonej linii orzeczniczej, dotyczącej art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy o ubezpieczeniu wypadkowym, zgodnie z którą nie uzależnia się prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową od tego, czy choroba ta jest wyłączną przyczyną niezdolności do pracy. Wystarczy, że choroba ta pozostaje w splocie przyczyn, których skutkiem jest owa niezdolność. Wnioskodawca nie dostrzega jednak, że przyczyną odmowy uwzględnienia wniesionego przez niego odwołania i przyznania mu prawa do renty przez Sąd Apelacyjny było uznanie, że do stwierdzenia niezdolności do pracy konieczne jest, by schorzenia pozostające w związku z chorobą zawodową były na tyle nasilone, że w sposób istotny ograniczają możliwość pracy zarobkowej, co nie miało miejsca w przedmiotowej sprawie. W tych okolicznościach nie można uznać, iż skarga wnioskodawcy jest oczywiście uzasadniona i kwalifikuje się do merytorycznego rozpoznania.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy z mocy art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.